

ZARZĄDZENIE

Ministra Przemysłu

z dnia 6 listopada 1946 r.

o normach sortowania i klasyfikowania skór surowych.

Na podstawie art. 4 dekretu z dnia 19.IX. 1946 r. o obrocie skórami (Dz. U.R.P. Nr. 49, poz. 231), zarządza się co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. Przy sortowaniu i klasyfikowaniu skór surowych należy uwzględnić następująca uszkodzenia i wady:

1. dziury lub zacięcia od strony mizdry (t.j. od strony mięsa) powstałe wskutek:

- 1) uszkodzeń mechanicznych, albo
- 2) uszkodzeń przez pasożyty (wagry-giez bydłocy).

2. uszkodzenia od strony lica (t.j. od strony włosa) o charakterze:

- A. uszkodzeń mechanicznych (skaleczenia, obdarcia, odparzenia, ziarki wypalone),
- B. uszkodzeń przez pasożyty (wazy, włosionica, mole, robaki),
- C. uszkodzeń chorobowych (wrzody, egzema, strupy).

3. uszkodzenia na skutek braku lub wadliwej konserwacji, a mianowicie:

- A. gnicie skóry,
- B. plamy solne i inne,
- C. zrogowacenia,
- D. załamania,
- E. zamrożenia;

4. wady fizjologiczne skóry (jarczma, skóra luźna, skóra ze zwierząt wychudzonych),

O stopniu uszkodzenia skóry decyduje miejsce, w którym ono się znajduje, t.j. w środku czy w boku skóry.

Określenie, co należy rozumieć przez środek i bok skóry, podane jest w normach klasyfikacji poszczególnych rodzajów skóry.

Wymieniona w tych normach ilość uszkodzeń w środku skóry jest dla danej klasy maksymalna. W przypadku mniejszej ilości uszkodzeń w środku skóry, dopuszczalna jest odpowiednio większa ilość uszkodzeń w boku skóry; przy czym jednemu uszkodzeniu w środku skóry odpowiadają dwa uszkodzenia w boku.

§ 2. Niezależnie od uszkodzeń wymienionych w normach klasyfikacji poszczególnych rodzajów skór przy podziale na klasy, uszkodzenia wymienione w § 1 pkt. 3, lit. A, B, lub C obniżają jakość skóry zależnie od rozmiaru o 3 lub 4 klasy, zaś uszkodzenia skóry wymienione w § 1 pkt. 3, lit. D lub E oraz pkt. 4 obniżają jakość skóry o 2 klasy.

II. Przepisy szczegółowe.

§ 3. Normy klasyfikacji surowych skór cielęcych są następujące:

A. Wymagania ogólne.

Skóry nie powinny posiadać: czaszki, warg, nozdrzy, kości ogonowej i narządów płciowych. Kończyny powinny być obcięte tuż poniżej kolan. Skóry powinny być wolne od gnoju, błota, krwi, resztek mięsa i tłuszczu, o równych niewystrzępionych krawędziach i prawidłowym profilowaniu.

B. Surowe skóry cielęce dzielą się według rodzaju na skóry:

- a) wyporków cielęcych i
- b) cieląt.

Podziału na klasy dokonuje się według następujących norm:

Klasa I. Uszkodzenia dopuszczalne: 1. zacięcie w boku,

Klasa II. Uszkodzenia dopuszczalne: do 2-ch dziur w boku, albo 1 zacięcie w środku i do 2-ch zacięć w boku.

Klasa III. Uszkodzenia dopuszczalne: 1 dziura w środku i do 4-oh dziur w boku, albo do 2-ch zacięć w środku i do 4-oh zacięć w boku oraz 1 uszkodzenie lica w boku.

Klasa IV. Uszkodzenia dopuszczalne: do 2-ch dziur w środku i do 6 dziur w boku albo do 3-oh zacięć w środku i do 6 zacięć w boku oraz 1 uszkodzenie lica w środku i do 2-oh uszkodzeń lica w boku.

Braki: Wszystkie inne nie posiadające oznak gnicia.

Przez bok skóry cielęcej rozumie się pas skóry szerokości 5 cm. licząc od linii krawędzi skóry, a u nasady ogona 3 cm. Za dziurę uważa się otwór o średnicy do 30 mm. Za zacięcie uważa się podłużne uszkodzenie skóry długości do 30 mm. Uszkodzenie lica skóry nie może posiadać średnicy większej niż 30 mm. O ile uszkodzenia przekraczają podane wyżej granice, liczy się je podwójnie lub odpowiednio więcej.

§ 4. Normy klasyfikacji surowych skór bydłych są następujące:

A. Wymagania ogólne.

Skóry nie powinny posiadać: czaszki, rogów, warg, nozdrzy, narządów płciowych i ogona, który obcina się w odległości 150 mm. od nasady. Kończyny powinny być obcięte tuż poniżej kolan. Skóry powinny być wolne od gnoju, błota, krwi, resztek mięsa i tłuszczu, o równych niewystrzępionych krawędziach i prawidłowym profilowaniu.

B. Surowe skóry bydłocze dzielą się według rodzajów na:

- a) żarliki, b) bukaty, c) skóry jałowek, d) skóry krów, e) skóry wołów, f) skóry buhajów.

Podziału skór żarlików i bukatów na klasy dokonuje się według następujących norm:

Klasa I. Uszkodzenia dopuszczalne: 1 dziura w boku, do 2 zacięć w boku,

Klasa II. Uszkodzenia dopuszczalne: do 2 dziur w boku, jedno zacięcie w środku, do 3 zacięć w boku, 1 uszkodzenie lica w boku.

Klasa III. Uszkodzenia dopuszczalne: 1 dziura w środku, do 3 dziur w boku, do 2 zacięć w środku, do 4 zacięć w boku, 1 uszkodzenie lica w środku, do 2 uszkodzeń lica w boku.

Klasa IV. Uszkodzenia dopuszczalne: do 2 dziur w środku, do 4 dziur w boku, do 3 zacięć w środku, do 5 zacięć w boku, 1 uszkodzenie lica w środku, do 3 uszkodzeń lica w boku.

Braki: Wszystkie inne nie posiadające oznak gnicia.

Przez bok skóry żarlika i bukata rozumie się pas skóry szerokości 10 cm. licząc od linii krawędzi skóry, a u nasady ogona 3 cm.

Podziału skór krów, jałowek, wołów i buhajów na klasy dokonuje się według następujących norm:

Klasa I. Uszkodzenia dopuszczalne: 1 dziura w boku, do 2 zacięć w boku.

Klasa II. Uszkodzenia dopuszczalne: 1 dziura w środku, do 2 dziur w boku, 1 zacięcie w środku, do 3 zacięć w boku, 1 uszkodzenie lica w boku.

Klasa III. Uszkodzenia dopuszczalne: 1 dziura w środku, do 3 dziur w boku, do 2 zacięć w środku, do 5 zacięć w boku, 1 uszkodzenie lica w środku, do 2 uszkodzeń lica w boku.

Klasa IV. Uszkodzenia dopuszczalne: do 2 dziur w środku, do 4 dziur w boku, do 3 zacięć w środku, do 7 zacięć w boku, do 2 uszkodzeń lica w środku, do 3 uszkodzeń lica w boku.

Braki: Wszystkie inne nie posiadające oznak gnicia.

Przez bok skóry krowy, jałowki, wołu i buhaja rozumie się pas skóry szerokości 15 cm. licząc od linii krawędzi skóry, a u nasady ogona 5 cm.

Za dziurę uważa się otwór o średnicy 50 mm. Za zacięcie uważa się podłużne uszkodzenie skóry długości do 50 mm. Uszkodzenie lica skóry nie może posiadać średnicy większej niż 50 mm. O ile uszkodzenia przekraczają podane wyżej granice, liczy się je podwójnie lub odpowiednio więcej.

Wągiem oznacza niezabliźniony otwór w skórze, spowodowany przez gąsiennicę gza bydłocęgo, przy czym dobrze zagojonego znamienia w skórach bydłoczych od 18 kg. wagi skóry zielonej wżwyz nie zalicza się do wągów. Każde 1 do 3 wągów na 1 dm. kw. skóry należy traktować jako równe jednej dziurze. Większe zgrupowania wągów nie przekraczające swym rozmiarem przestrzeni określonej jako maksymalny wymiar dziury, należy traktować jako jedną dziurę.

§ 5. Normy klasyfikacji surowych skór końskich są następujące:

A. Wymagania ogólne.

Skóry nie powinny posiadać: czaszki, warg, nozdrzy, narządów płciowych i ogona, który obcina się w odległości 150 mm. od nasady. Kończyny powinny być obcięte tuż poniżej pęcin. Skóry powinny być wolne od gnoju, błota, krwi, resztek mięsa i tłuszczu, o równych niewystrzępionych krawędziach i prawidłowym profilowaniu.

B. Surowe skóry końskie dzielą się według rodzajów na:

Skóry wyporków źrebiąt,			
skóry źrebiąt:		do 119 cm. długości	
„ „	od 120 cm.	do 139 cm.	„
„ „	od 140 cm.	do 159 cm.	„
skóry końskie:			
„ „	od 160 cm.	do 179 cm.	„
„ „	od 180 cm.	do 199 cm.	„
„ „	od 200 cm.	do 219 cm.	„
„ „	od 220 cm.	do 239 cm.	„
„ „	od 240 cm.	wzwyż.	„

Podziału skór końskich na klasy dokonuje się według następujących norm:

Klasa I. Uszkodzenia dopuszczalne: do 2 dziur w boku, do 2 zacięć w boku.

Klasa II. Uszkodzenia dopuszczalne: do 3 dziur w boku, 1 zacięcie w środku, do 3 zacięć w boku, 1 uszkodzenie lica w środku, do 2 uszkodzeń lica w boku.

Klasa III. Uszkodzenia dopuszczalne: 1 dziura w środku, do 4 dziur w boku, do 2 zacięć w środku, do 4 zacięć w boku, do 2 uszkodzeń lica w środku, do 3 uszkodzeń lica w boku.

Klasa IV. Uszkodzenia dopuszczalne: do 3 dziur w środku, do 5 dziur w boku, do 3 zacięć w środku, do 5 zacięć w boku, do 3 uszkodzeń lica w środku, do 4 uszkodzeń lica w boku.

Braki: Wszystkie inne nie posiadające oznak gnioła.

Przy skórach źrebiąt i wyporków źrebiąt przez bok skóry należy rozumieć pas szerokości 5 cm. Licząc od linii krawędzi skóry a u nasady ogona 3 cm.

Przez bok skóry końskiej rozumie się pas skóry szerokości 15 cm. licząc od linii krawędzi skóry, a u nasady ogona i od miejsca linii przekroju zadów (szyldów) i przodów (waszetów) — 5 cm.

Za dziurę w skórze wyporków źrebięcych i źrebiąt uważa się otwór o średnicy do 30 mm., a w skórze końskiej do 50 mm.

Za zacięcie uważa się podłużne uszkodzenie skóry wyporków źrebięcych i źrebiąt długości do 30 mm, a skóry końskiej do 50 mm.

Uszkodzenie lica skóry wyporków źrebięcych i źrebiąt nie może posiadać średnicy większej niż 30 mm., skóry końskiej — niż 50 mm.

O ile uszkodzenia przekraczają podane wyżej granice, liczy się je podwójnie lub odpowiednio więcej.

§ 6. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu:

H. Minc